

[Type here]

تأثیر شیوه آموزش، در فراگیری دانش و مهارت های احیاء نوزادان در دانشجویان پرستاری

سیداحسان اسدی (ارایه دهنده) سخنرانی

زهرا رضاییان - متین ترکیان

هدف: تولد احتمالاً پرمخاطره ترین واقعه زندگی هر انسانی است. درصد کمی از نوزادان درگذر از این مرحله نیاز به احیاء پیدا می کنند ولی احیاء نادرست یا عدم احیاء منجر به مرگ این نوزادان یا به جا ماندن عوارض غیرقابل برگشتی برای تمام عمر خواهد شد. بنابراین فراگیری صحیح احیاء و تسلط و تمرین مستمر از اهمیت زیادی برخوردار است. به همین منظور این مطالعه با هدف مقایسه تأثیر دو روش آموزش متداول و پیشنهادی بر یادگیری دانش و مهارت دانشجویان پرستاری انجام شد.

روش مطالعه: این پژوهش یک مطالعه مداخله ای، نیمه تجربی است و نمونه های آن را ۱۰۰ نفر از دانشجویان ترم چهارم پرستاری تشکیل دادند که با توجه به محل اقامت دانشجویان به ۲ گروه ۵۰ نفره تقسیم شدند. احیاء نوزاد به ۲ روش رایج و پیشنهادی تدریس شد. روش رایج شامل تدریس نظری تمامی مطالب توسط مدرسین مختلف و کار گروهی مربوطه و روش پیشنهادی شامل تقلیل ساعات تدریس نظری و ادغام بیشتر مطالب تئوری در کار عملی و سپس کار گروهی است. پیش آزمون نظری از هر ۲ گروه گرفته شد و پس از پایان آموزش، آزمون نهایی نظری و عملی به روش (OSCE) انجام شد.

یافته ها: بین سطح آگاهی اولیه دانشجویان در مورد احیاء نوزاد در هیچ یک از گروهها تفاوت معنی داری وجود نداشت. افزایش نمرات آزمون نهایی نظری نسبت به پیش آزمون در هر دو گروه معنی دار و آموزش در هر دو گروه مؤثر بود. مقایسه نمرات آزمون نهایی نظری و عملی در دو گروه آموزش رایج و پیشنهادی اختلاف معنی داری را نشان نداد و تأثیر آموزش در هر دو گروه یکسان بود. همچنین بین افزایش نمره نظری و نمرات کسب شده عملی در هیچ یک از گروهها اختلاف معنی داری دیده نشد.

نتیجه گیری: درگروه آموزش به روش پیشنهادی با صرف زمانی معادل نصف و هزینه ای معادل یک چهارم نسبت به شیوه رایج آموزش احیاء تغییری در بازدهی آموزش مشاهده نشد.

واژه های کلیدی: شیوه آموزش، مهارت، احیاء نوزاد، آموزش، دانشجویان پرستاری

[Type here]